№ 123. Kraków 19 Lipca.—Czwartek. Rok 1849.

Wychodzi w Krakowie codziennie, wyjąwszy niedziele i święta.
Cena:
W KRAKOWIE miesięczna 5 złp.; kwartalna 14 złot. polską monetą.
W KRAJU kwartalna razem z przesyłką pocztową 4 złr. 20 kr. m. k.
Przedpłata
przyjmuje się w biurze Expedycyi CZASU przy rogu Szczepańskiéj ulicy Nr. 369.
Pieniądze przesyłają się bezpłatnie pocztą *wprost* do biura Expedycyi Czasu wyraziwszy na kopercie: *Prenumeracyjne pieniądze*

CZAS

Przyjmują się
OGŁOSZENIA, rozprawy, odezwy wszelkiego rodzaju.
DONIESIENIA literackie, księgarskie, handlowe, przemysłowe, rolnicze itp.
UWIADOMIENIA tyczące się sprzedaży, kupna, dzierżaw itp.
Za opłatą
od wiersza petytowego za jednorazowe umieszczenie po 8 groszy następne po 3 groszy.
Listy
nie frankowane nie przyjmują się, wyjąwszy od stałych lub znanych korespondentów.
☞ Numer pojedynczy kosztuje 8 groszy.

? Stanisławów 13 lipca. (K.) Temi dniami miasto nasze mocno zaalarmowane zostało z powodu obawianego wkroczenia Węgrów. 10go t. m. bowiem pikieta wojsk austr. na saméj granicy węgierskiéj za Jabłonicą postawiona odstrzeliwała się kilka razy czatom węgierskim, poczem Węgrzy wyprowadzili jedno działo z Körösmesö na granicę które po 24 godzinach ściągnęli. Wskutek strzałów na granicy zapalono wiechy, znak zebrania się pospolitego ruszenia chłopów; w Delatynie uderzono w dzwony na gwałt, w którym celu także kilka razy z armat wystrzelono. Wojsko w Delatynie i Mikuliczynie stojące posunęło się na granicę, landszturm zbiegł się do Delatynu, po 24 godzinach wszystko jednak wróciło do dawnego porządku. Wieść o tych wypadkach nim dobiegła do Stanisławowa urosła na olbrzyma, mówiono o wkroczeniu niemniéj jak kilku tysięcy Węgrów; do Delatyna kilkanaście sztafet z tego powodu przeleciało, ze Stanisławowa wysłano posiłki z największym pośpiechem wojskowe, które na dniu dzisiejszym w Nadwornie stanęły.

Rzeszów 10 lipca. (K.) Dwa pułki dragonów ros. które przez Lwów ciągnęły przechodzą dzisiaj przez Rzeszów. Konie wyborne, ludzie tęgzy uzbrojenie bardzo praktyczne. Każdy pułk ma szwadronami: lance, karabiny a reszta pałasze. Ma to być tylko zaczątek przechodu, który trwać będzie do pierwszego. Mówią że tu pozostanie załoga rosyjska. Ci ludzie są z głębi Rossyi.

Powiadam raz jeszcze że ta dragonia prześliczny żołnierz. Taki pułk to armia *en petit*, ma piechotę z karabinierów, ma swoją artyleryą, ma pionierów, i dwa szwadrony lanc. Taki pułk ma 10 szwadronów: 8 z karabinami dwa z lancami. Stali w gubernii Kurskiéj w zeszłym roku zbliżyli się do Pułtawskiéj a teraz od 4go maja są w marszu i idą do Bochni bo maszruta do Jasła zmieniona. Takich pułków dragońskich 8 jest w marszu.

Warszawa 16 lipca. Poseł cesarsko-rosyjski przy dworze pruskim baron Meyendorff, wyjechał z Warszawy do Wiednia.

Kalisz 12 lipca. (*Zamknięcie granicy*). Jenerałowie Dehn i Turkułł, którzy zastępują teraz księcia Namiestnika w Warszawie wydali świeżo, zapewne na wyższy rozkaz surowe rozporządzenie nakazujące aby odtąd nikt z kraju lub z obczyzny granicy nieprzechodził. Dotąd wolny był przejazd dla kupców zaopatrzonych w paszporta podpisane przez posła Rosyjskiego w Berlinie i udających się z Prus do Polski w interesach handlowych; teraz już i to ustało i od kilku dni prócz rosyjskich i austryackich konduktorów jeżdżących z Kalisza do Ostrowia i napowrót, niepuszczają żywéj duszy przez granice. (C. Bl.)

AUSTRYA.

Wiedeń 17 lipca. (*Z teatru wojny.*) Główna kwatera feldzm. barona Haynau była wczoraj jeszcze w Nagy-Igmand, dzisiaj zaś miała być przeniesiona do Dotis. Jen. Ramberg był onegdaj w Budzie. Główna siła Rosyan stoi między Waitzen a Granem. — Koszuth, według prywatnych doniesień wyjechał z Czegledu ku Ketskementowi i Szegedynowi. — Onegdaj powszechnie mówiono w Peszcie, że Rosyanie także od Debreczyna zbliżają się do Szolnoku.

Wojska cesarskie zajęły 14 b. m. Stuhlweissenburg, żadnego niedoznawszy oporu. Feldzm. hr. Nugent obsadził również bez wystrzału Kormend, Kaniszę i Kestel nad jeziorem Balaton.

Raport z głównéj kwatery armii południowéj donosi, że 20go b. m. zaszła silna utarczka pod Perlass między brygadą Kniczanin a powstańcami. Nieprzyjaciel, który przeszedł już był kanał Bega wstrzymany został w dalszym pochodzie ku Titel przez forpoczty Czejkaszów, tak długo dopóki nadeszła rezerwa niewyparła go za rzeczony kanał. (G. W.)

Presse zawiera następną korespondencyą z Budy pod datą 12go b. m. wieczór.

„W téj chwili stanęliśmy w Budzie i obsadziliśmy miasto. Są tu już kozaki a jutro ma nadejść piechota rosyjska oraz 4 brygady cesarskiego wojska. W niedziele most wiszący na Dunaju będzie przywrócony. Fortyfikacye Budy są z ziemią zrównane; tysiące rąk pracowało nad zrzuceniem murów i wałów; zaledwie kilkanaście lat wystarczyłoby do odbudowania tego wszystkiego co w tak krótkim czasie zburzono. Wszystkie zapasy broni i amunicyi, działolejnie i wszelkiego rodzaju machiny wywieziono; 6 do 7000 wozów wzięto na ten cel w rekwizycyą. Dla pospolitego ruszenia przysposobiono tu 30,000 pik. Peszt jest pusty i wyludniony; wszyscy zdatni do wojska wyszli z Madziarami — niespotka żadnego studenta, żadnego lekarza. Koszuth przed wyjazdem wezwał ludność Budy-Pesztu, aby się zachowała spokojnie i neutralnie. Kazał nawet, aby wyniesiono naprzeciw Austryakom cesarską choragiew, aby ich przyjęto gościnnie dla uchronienia stolicy od nieszczęścia. Obiecał przytem, że za dwa miesiące wróci, mowę zaś swoją zakończył doniesieniem, że Görgey ukochany i genialny wódz, wyleczył się już z rany jaką odniósł w bitwie pod Szöny.

Mimo tego niemogę powiedzieć aby nas tu z otwartemi rękoma przyjęto. Zapewniają jednak, że jeńcy i ranni nie złego doznają obchodzenia.

— Podróżni z okolic jeziora Balaton przybyli opowiadają, że cała ludność tamtejsza jest zfanatyzowana. Wszędzie wznoszą szańce i blokhauzy, ściągają i ćwiczą rekrutów, zbierają broń i organizują pospolite ruszenie. O tém co się dzieje pod Komarnem i w północnych Węgrzech nic tam niewiadomo. Madziary zbierają się szczególniéj w puszczy Bakonyjskiéj. Koszuth nakazał wszystkim księżom aby ogłaszali ludowi wojnę krzyżową; sam zaś znajduje się teraz przy armii Bema.

— Z Warasdynu donoszą, że Samogyjskie pospolite ruszenie z kilkoma batalionami honwedów pod dowództwem Aulicha usiłowało 11go b. m. wziąść tył posuwającemu się wgłąb kraju wojsku feldmarszałka Nugent. Lecz feldmarszałek uderzył mężnie na powstańców i po dwugodzinnéj walce odparł ich zwycięzko.

Wszystkie doniesienia z południowych Węgier w tém się zgadzają, że Madziary chcą *à tout prix* wymusić przejście Cissy, aby się przedrzeć do Kroacyi i morza Adryatyckiego (?). Ban będzie musiał ściągnąć do siebie znaczne posiłki aby zamiar ich zniweczyć. (Presse).

— Zapewniają, pisze *Neue-Zeit*, że Bem na czele 70,000 ludzi działa przeciwko banowi Jellaczycz, który cofnął swoją główną kwaterę. Tenże dziennik donosi, że ces. wojsko zajęło miasteczko Nitrę.

(*Egzekucye*). *Lloyd* i *Presse* zawierają następujące trzy wyroki śmierci:

„Dawid Meszaros, rodem z Hoszfalu w komitacie Nitrzańskim, w Węgrzech, liczący lat 49, katolicki proboszcz w Soporny prawnie uzasadnioną istotą czynu i dowodami przekonany o udział w zbrojném powstaniu przez podburzanie ludu z kazalnicy, iżby zbierano kamienie i cegły i takowe rzucano na ces. wojsko, tudzież o posiadanie zakazanych proklamacyi buntownika Ludwika Koszutha i jego stronników, wyrokiem sądu wojennego z dnia 14 b. m. skazany został na śmierć przez rozstrzelanie; którato wyrok po nastąpionem zatwierdzeniu sądowém i zdjęciu poświęcenia Dawida Meszarosa 16go b. m. o godz. 4 zrana był wykonanym.

Preszburg 16 lipca 1849.

Z c. k. sądu wojennego.

Antoni Mauerbarth, rodem z Dotis w Węgrzech, lat 27 liczący, katolicki ksiądz i proboszcz w Jasz-Bereny, w Stuhlweissenburgskim komitacie i tamże osiadły; daléj Jan Siksay, rodem z Tot-Szabady w Weszprimskim komitacie, liczący lat 50, żonaty, ewangelicki proboszcz w Jasz-Bereny, którzy obadwaj ogłaszali z ambon pospolite ruszenie i członków gmin swoich wzywali aby w braku innéj broni choćby kamieniami żołnierzy cesarskich zabijali skazani zostali przez naczelną komendę armii dla odstraszającego przykładu krótką drogą na śmierć przez rozstrzelanie i wyrok ten w dniu dzisiejszym wykonano.

Nagy-Igmaud 12 lipca 2859.

Od c. k. naczelnéj komendy.

(*Wiadomości z Włoch*). Według ostatnich doniesień z Medyolanu pomyślne widoki spiesznego zawarcia pokoju z Sardynią zaczynają się zasępiać. Nowe niespodziewane trudności miały być podniesione przez sardyńskich pełnomocników. Marszałek Radecky miał postanowić powtórne odwołanie się do oręża, i wydać stósowne rozporządzenia wojenne. Wszakże przy obecném położeniu Sardynii niezdaje się być prawdopodobném, aby rząd tamtejszy dopuścił, iżby rzeczywiście przyjść miało do nowego wybuchu kroków nieprzyjacielskich, zbrojna demonstracya będzie zapewne dostateczną do zmiany usposobienia sardyńskich władzców. (*Presse.*)

(*Wiadomości bieżące*). N. Cesarz i J. C. W. arcyksiąże Józef w towarzystwie ministrów: księcia Schwarzenberga, Bacha i hr. Giulay, tudzież jen. adjutanta hr. Grünne wrócili dziś o godz. 3 zrana, nadzwyczajnym pociągiem kolei żelaznéj z Berna do Wiednia.

— Pazmandy o którego schwytaniu wczoraj donieśliśmy, niejestto były prezes Izby deputowanych, ale młodszy brat jego wicežupan Komarna.

NIEMCY.

Berlin 15 lipca. (*Wiadomości bieżące*). Nie małe wrażenie sprawia tu ogłoszony przez gazetę Vossa wykaz członków b. Zgromadzenia narodowego którzy w dniach 11, 12, 13 i 14 listopada r. z. wbrew rozporządzeniu ministeryalnemu w Berlinie sejmowali, podatków odmawiali i wezwanie do powszechnego oporu w dniu 27 t. m. podpisali. Nazwiska deputowanych, w miarę jak im przypisują udział w jednéj lub więcéj z tych czynności ponaznaczane są stosowną liczbą gwiazdek lub krzyżyków, a cała ta lista ma napis: „Przestroga dla prawyborców i wyborców," podpisana von der Hagen.

— Układy między Mnichowem a Stuttgardem doprowadziły już do stanowczéj ugody, że Bawarya i Wirtemberg odtąd w sprawie niemieckiéj wspólnie działać będzie; usiłowano również w tym duchu wpływać na Saksonią i spodziewają się, że wszystkie południowo-niemieckie Księstwa dadzą się wciągnąć do bawarsko-austryackiego związku.

— Upowszechniona przez wiele dzienników wiadomość o wydaniu Bakunina rządowi rossyjskiemu jest bezzasadna. Bakunin ciągle jeszcze zostaje w więzieniu swojem w Dreźnie, i rząd Saski wcale niemyśli o wydaniu go.

— Były deputowany austryacki Violand wydaje w Hamburgu dziełko pod tytułem „Enthüllungen aus Oesterreichs jüngster Vergangenheit."

Dnia 16 lipca. (*Związek północno-niemiecki.*) W sprawie związku w dniu 26 maja b. r. między Prusami a Saksonią i Hanowerem zawartego a innym państwom niemieckim proponowanego dzisiejszy *Staats-Anzeiger* podaje w części nieurzędowéj następującą wiadomość:

„Formalnie ratyfikowane przystąpienie nastąpiło ze strony W. Księstwa Badeńskiego, i Księstwa Anhalt Bernburg.

Formalne oświadczenia przychylności nadeszły dotąd od W. W. Księstw Hesko-darmstadzkiego Sasko-Weimarskiego, Mecklemburg-Schwerin i Strelitz, Oldenburgskiego i od Księstwa Nassau, tak iż dla tych państw pozostaje tylko formalność ratyfikacyi do uskutecznienia.

Od rządów Eelektorstwa Heskiego, Księstw Sax-Koburg-Gotha, Sax-Meiningen, Sax-Altenburg i Anhalt-Dessau-Cöthen, tudzież od wolnego miasta Bremy obecni są w Berlinie pełnomocnicy dla układów o przystąpienie, z Brunświcku zaś bliskie przybycie takiego pełnomocnika jest zapowiedziane.

Posiedzenia rady administracyjnéj sprzymierzonych rządów, do których przystąpił już także pełnomocnik W. Księcia badeńskiego, szambelan i radca legacyi von Maysenbug, odbywają się nieprzerwanie.

— Dzienniki hamburskie donoszą, że armia Szlezwicko-Holsztyńska posunęła się trzema kolumnami napowrót ku Fryderycyi. Mówią że jen. Prittwitz chce stanąć na czele armii i uderzyć na tę twierdzę. Lewém skrydłem dowodzi jen. Bonin, prawém pułkownik von der Tann.

— Książe Miłosz Obrenowicz przybył tu w powrocie swoim z Petersburga do Księstw naddunajskich.

— Według doniesień ze Stuttgardu, Francya i Anglia wszelkich dokładają usiłowań, aby przywieść do skutku związek między Austryą, Bawaryą i Wirtembergiem mający równoważyć związek północno-niemiecki pod naczelnictwem Prus zawarty. Lord Cowley dotychczasowy poseł angielski przy władzy centralnéj bawi obecnie w Stuttgardzie, a układy jego z tamtejszym rządem nie dążą zapewne do zjednoczenia Niemiec w duchu p. Gagerna.

— Mówią, że obiegające oddawna pogłoski o wcieleniu do Prus księstw Hohenzollern, Hechingen i Sigmaringen mają się wkrótce urzeczywistnić i że wojska pruskie zajmą je niebawem.

(*Sprawa duńska*). Wysokie zaufanie jakie posiada tutejszy poseł angielski lord Westmoreland znacznie się przyczyniło do usunięcia rozmaitych trudności w układach z Danią, których główną podstawą jest jak wiadomo niepodległość Szlezwiku połączonego z Danią jedynie unią osobową. Lecz nowe trudności nasuwają się teraz ze strony Austryi i Bawaryi, które zdają się zmierzać do unieważnienia zawartego sojuszu; arcyksiąże wiekorządca protestuje, jak mówią, przeciko niemu, a Bawarya wzbrania się cofnąć swój kontyngens po za linią demarkacyjną. Wiadomo zresztą, że poseł austryacki przy dworze duńskim przez cały ciąg wojny ani na chwilę nieopuścił Kopenhagi. Bliska przyszłość wyjaśni o ile te pogłoski są uzasadnione.

— Dzisiejsze wiadomości z W. Ks. Badeńskiego nic niezawierają ważnego.

Frankfurt n. M. 12 lipca. Urzędowa gazeta frankfurtska zaprzecza podaniu niektórych dzienników jakoby arcyksiąże Wielkorządzca miał zamiar zwołania sejmu. Niektórzy członkowie b. Zgromadzenia narodowego usiłowali wprawdzie skłonić do tego kroku ministeryum rzeszy; to jednak dalekie jest od doradzania Wielkorządzcy środka, który w obecnem położeniu sprawy niemieckiéj powiększyłby jeszcze zamięszanie.

(*Wojna Badeńska.*). Wyprawa badeńska, prócz zajęcia Rasztattu którego co chwila spodziewać się wypada, może być uważana za skończoną i teraz chodzi jedynie o to, jakie środki mają być przedsięwzięte ku zabezpieczeniu na przyszłość przywróconego już porządku i spokojności. Zapewniają że w tym celu uznano za potrzebne, aby W. Księstwo badeńskie przez trzy lata przynajmniéj zajęte było obcokrajowem wojskiem; aby zaś nieobudzić podejrzliwości innych rządów niesame tylko pruskie wojska ale i inne będą miały udział w téj okupacyi.

Z tegoż samego powodu obok Prus Austrya także i Bawarya dadzą swoje kontyngensy na załogę twierdzy związkowéj Rasztattu. Te dwa ostatnie państwa oraz Wirtemberg mają również brać udział w środkach wojennych jakieby w pewnych ewentualnościach mogły być przedsięwzięte naprzeciw Szwajcaryi celem zmuszenia helweckiéj władzy związkowéj do zmodyfikowania swego prawa przytułku (dotąd bezwarunkowo służącego wszystkim politycznym wychodźcom) w ten sposób, iżby ci niezagrażali nadal spokojności sąsiednich krajów.

Karlsruhe 12 lipca. (*Z teatru wojny*). Według wiarogodnych doniesień przyszło wczoraj w Rasztacie do walki między mieszczanami a powstańcami. Pierwsi chcieli poddać twierdzę armii oblegającéj, czemu powstańcy a mianowicie artylerya oparli się. Po dość długiéj walce mieszczaństwo uledz musiało przemagającéj sile. Z obu stron byli zabici i ranni.

— Szczątki armii powstańczéj opuściły 10go b. m. Kostnicę (Konstanz) i przeszły na ziemię szwajcarską. Przed wyjściem członkowie byłego rządu rewolucyjnego Werner i Goegg zwołali na rynek miasta pozostałe wojsko składające się z 600 piechoty liniowéj badeńskiéj i 400 ochotników z 10 armatami i przedstawili im, że byłoby szaleństwem krew dłużéj przelewać bez żadnéj możebnéj korzyści i wystawiać jeszcze jedno miasto na niechybne nieszczęście. Goegg oświadczył następnie żołnierzom że oficerowie postanowili przejść na wolną ziemię szwajcarską i tam broń złożyć — wzywając ich aby to samo uczynili. Podziękowawszy im nakoniec za okazaną waleczność i wierność pożegnał ich w imieniu rządu tymczasowego. Żołnierze ze łzami w oczach poddali się smutnemu losowi i wśród powszechnego rozrzewnienia opuścili miasto i ojczystą ziemię. Nazajutrz rano 4000 pruskiego wojska zbliżyło się do Kostnicy i po krótkiém parlamentowaniu wkroczyło do miasta. — Inny oddział powstańców pod dowództwem Sigla przeszedł 11go pod Eglisau do Szwajcaryi a 12go miał stanąć w Zürichu; trzecia nakoniec kolumna z 600 do 1000 ludzi złożona przybyła przez Rheinau do Szafuzy.

FRANCYA.

Paryż 14 lipca. Niemamy żadnych prawie wiadomości z Francyi. Umysły zajęte są głównie bliskiém zawieszeniem obrad sejmowych. Komisya urlopów postanowiła dzisiaj przedłożyć jak najśpieszniéj tę kwestyą Zgromadzeniu. Gdyby okazała się potrzeba przedstawienia szczegółowego wniosku, jeden członek komisyi poda natychmiast stósowny projekt. Większość Izby zgadza się na dwu-miesięczną przerwę w posiedzeniach; wiadomo zaś, że w razie nadzwyczajnego jakiego wypadku, komisya z 25u członków pozostawiona w Paryżu, lub też prezes Izby w moc art. 32 konstytucyi, mają prawo zwołać Zgromadzenie.

— Komisya, wyznaczona do roztrząśnięcia projektowanego przez rząd prawa o druku, ukończyła swoją pracę i przyjmuje w całości rzeczone prawo z bardzo mało ważnemi dodatkami. Sprawozdawcą mianowany został Combarel de Leyval.

— Porównując teraźniejsze wybory z przeszłemi, przekonywamy się, że w maju liczba głosujących w Paryżu wyborców była blisko o 50,000 większa. W tém zobojętnieniu ludności Paryzkiéj leży przyczyna porażki demokratów, gdyż właśnie wyrobnicy i w ogóle niższe klassy towarzyskie przerażone ostatniemi wypadkami w małéj tylko ilości składały swoje wota. — Jen. Rullières minister wojny wybrany został na reprezentanta w departamencie Bouches du Rhône.

— Książe Joinville, którego wiedeńskie dzienniki wysełały do głównéj kwatery austryackiéj, przybył 11go b. m. do Ostendy skąd zaraz odpłynął statkiem parowym do Anglii.

WŁOCHY.

Rzym 5 lipca. Jenerał Oudinot stanął kwaterą w Villa Medici w szkole akademii francuskiéj, jenerał Guesviller stanął ze swą dywizyą na Monte-Cavallo w Kwirynale; jenerał Rostolan zajął Watykan. Rozchodzi się pogłoska, że pan de Corcelles ma zostać gubernatorem cywilnym Rzymu, a p. Roberti papiezkim komisarzem. Wedle zapewnień dziennika *Débats* bombardowanie nie uszkodziło bynajmniéj miasta. Bomby padały jedynie na Transtewerańskie przedmieście, a na placu Navone zniszczyły jedynie pałac Izby ustawodawczéj. Rzymianie wszakże twierdzą iż wiele pomników znacznie ucierpiało. Koń Praxytelesa na Monte-Cavallo oraz pałace Farnesi i Spirito Santo są podobno zupełnie zburzone. Wiele pałaców chociaż z wierzchu nieuszkodzonych wewnątrz całkiem są zniszczone, osobliwie te które były obrócone na lazarety lub też na mieszkanie Transteweranców wypędzonych ogniem francuskim ze swego przedmieścia. Rzymskie Zgromadzenie ustawodawcze nie rozwięzuje się i pomimo zakazu Oudinota odbywa swe obrady, czekając dopóki siłą nie będzie rozpędzone. Mówią że Izba w moc ogło-

szonéj przez siebie konstytucyi, chce wybrać konsulów rzymskich. Również tryumwirat mianowany po ustąpieniu Mazziniego utrzymuje się dotąd. O Garibaldym żadnych nie ma wiadomości. Oddział jego składa się blisko z 5000. Niepewna czy udał się do portu d'Anzio czy też w Abruzzy, jednak odwrót ze wszystkich stron ma przecięty, od strony Neapolu stoi korpus jen. Nunziante, na zachód wojsko hiszpańskie, wybrzeża koło Civita-Vecchia zajęte przez Francuzów, na północy bronią przejścia Austryacy.

Oudinot ma rozwiązać gwardyą obywatelską; dla wojska rzymskiego wyznaczył kwaterę w Civita-Castellana i w Terni. Karabiniery odbywają służbę miejską łącznie z wojskiem francuskiem. Na placu del Popolo stoją nabite działa. Po ulicach widać tylko samych Francuzów. Mieszkańcy z domów niewychodzą. Jen. Oudinot wysłał nadzwyczajnego kuryera do Gaëty.

Rzymscy wychodźcy będący w Civita-Vecchia chcą jak najspiesznéj powrócić do Rzymu; i już nawet wybierali się do miasta, lecz z rozkazu Oudinota wstrzymano ich wyiazd dopóki wewnętrzna administracya miasta nie będzie na nowo urządzoną. Drugi korpus hiszpański, który 1go czerwca wypłynął już z Barcelony do Włoch, musiał wrócić do portu, gdzie naprawiają okręty skołatane hurzą. Mówią że eskadra angielska stojąca na morzu śródziemném wypłynie z przystani Maltańskiéj i zbliży się ku brzegom Włoch.

Ankona 27 czerwca. X. Savelli nadzwyczajny pełnomocnik papieski, wydał w Ankonie odezwę, w któréj ogłasza iż rządy papieskie przywracają się w całéj marchii. Dzienniki i wszelkiego rodzaju wydawnictwo, ulega tymczasowéj cenzurze policyi i władzy duchownéj. Wszelkie nominacye i nowe urzędy zaprowadzone z rozkazu władzy rewolucyjnéj znoszą się — w ogóle wszystko wraca do stanu, w jakim państwo rzymskie zostawało przed 16 list. r. z. Usunięci po tym dniu urzędnicy obejmują na powrót swoje posady — wszelkie sprzedaże dóbr kościelnych są nieważne, a właściciele wracają do swéj własności; wszelkie wyroki sądowe i rozkazy władz administracyjnych będą wydawane w imieniu J. S. Piusa IX.

Wiadomości handlowe i przemysłowe.

Rzeszów 16 lipca. Z Sieniawy dowieźli tu wiele zboża i sucharów z królestwa. Szalone ceny zboża, które u nas od czasu piérwszego przechodu wojsk rosyjskich trwały, spadły bardzo. Dobre urodzaje, poczęte żniwa a szczególnie przywóz z królestwa do magazynów, przyczyniły się do tego. Rząd teraz niezakupuje, kto nieprzedał to osiadł na koszu; mamy jedynie targową cenę, na którą wieśniacy wywłóczą to, co z obawy zaboru na liwerunki pochowali byli. Dziś płacono żyto po 12 fl. w. w. i niżéj pszenica 7 fl m. k.; jęczmień jak żyto niemal; owies chcą płacić po 5 do 6 fl. m. k. ale go niema, siano stare płacono przed kilko dniami po 1 fl. 10 kr. m. k. do magazynu.

Stanisławów 14 lipca. W handlu zbożowym u nas zupełna cisza. Wszelkie zasoby zbożowe w posiadanie spekulantów przeszły, a największą część ich liwerunki dla wojsk austryackich i rossyjskich pochłonęły.

Zboża w ogóle bardzo pięknie stoją i za 10 dni żniw się spodziewamy, którym oby pogoda sprzyjała! O robotnika zapewne trudno będzie i nie jeden westchnie za maszyną do żęcia.

Szarańcza na Podolu coraz więcéj się rozszerza, już około Horodenki w znacznéj ilości się pojawiła, zkąd płód nowy skrzydła dostawszy, w dalsze strony zniszczenie poniesie.

Ołomuniec 11 lipca. (Targ ołomuniecki na woły). Na dzisiejszym targu było tylko 24 sztuk wołów galicyjskich to jest 10 z Liska Icka, Welkes przedanych po 250 złr. za parę, a 14 z Dąbrowy Macieja Wiszniowskiego po 282 r. 30 kr. za parę ważącą 6$^{6}/_{10}$ cent. Za to krajowego bydła liczono 189 sztuk i rozprzedano drobiazgiem rozmaicie. Z Lipnika popędzili zaś wprost do armii i Wiednia; z Żurawna Leisen Fischmann, Izak Lothringer, Hersch Adler, Ludmer Tiszel, i następnie jeszcze z osobnem stadem Hersch Adler; 212—217—110—84—153 sztuk wołów; z Mistka Jerzy Monschick 2000 wołów, a z Czerniowiec M. Amster 172 sztuk, razem wszyscy 1148 sztuk wołów. W Wiedniu było na targu w tym tygodniu 1300 sztuk i płacono za cetnar 59 do 64 r. w. w. Tu w Ołomuńcu odbyła się d. 5—8 b. m. licytacya na dostawę 900 sztuk wołów do armii. Licytant obowiązał się dostawić cetnar po 52 r. 30 kr. w. w. i ma nadzieję, że rząd przyjmie ofertę. Podobna licytacya była i w Wiedniu na dostawę 4000 sztuk, i ofertę jednego kupca na 1000 wołów, cetnar po 59 r. 30 kr. przyjęto; na resztę zaś po 65 r. w. w. na teraz jeszcze odmówiono.

Urzędowe.

Ner. 8,337. [35]

RADA ADMINISTRACYJNA
OKRĘGU KRAKOWSKIEGO
Wydział Dochodów Publicznych.

Przy reskrypcie Komissyi Gubernialnéj z dnia 7go b. m. N. 9704 i 10,017 Rada administracyjna odebrawszy obwieszczenie dotyczące emissyj dotychczasowych dwu-reńskowych banknotów, i puszczenia w obieg nowych tejże ceny banknotów — wraz z opisem takowych — obwieszczenie to i opisanie w treści poniżéj zamieszczonéj, do publicznéj podaje wiadomości — z tém nadmienieniem, iż wedle dekretu Wysokiego Ministerstwa finansów z dnia 21go z. m. N. 6408 termin do przyjmowania starych banknotów dwu-reńskowych od stron interesowanych, kończy się z dniem ostatniego Grudnia 1849 r., i tylko względnie c. k. kass w Wiedniu przedłużenie takowego terminu na dalsze trzy miesiące, a zatém do ostatniego Marca 1850 r. zostaje przyzwolone; atoli strony interesowane w tym zakresie winne są z specyalnemi swojemi podaniami udać się do Dyrekcyi Banku, która sobie rozstrzygnienie w téj mierze w każdym razie zastrzegła.

Kraków dnia 17. Lipca 1849.

Prezes, P. Michałowski.
Sekretarz Jlny *Wasilewski.*

Obwieszczenie.

Ponieważ przy emissyi będących w obiegu banknotów jedno- i dwu-reńskowych nie było dosyć czasu, ażeby je w porządnéj technicznéj doskonałości wygotować, przeto Dyrekcya Banku zaraz na dniu 1go Lipca 1848 postanowiła, takowe banknoty za nowe w odpowiednim wyższym sposobie artystycznym sporządzone, wydanie banktow wymienić, i tym sposobem dawne wydanie cofnąć.

Po nastąpioném na dniu 17go Maja 1849 r. najwyższém zezwoleniu JCMości na wymianę i wycofanie w obiegu zostających jedno- i dwu-reńskowych banknotów stanowi się następujące przepisy:

Wymiana banknotów kategoryi dwu-reńskowych zaczyna się z dniem 1go Lipca 1849 r.

Kategorya nowych banknotów jedno-reńskowych późniéj wydaną będzie, i obwieszczenie względem epoki zaczynającéj się wymiany i opis takowych not, w swoim czasie nastąpi.

Opisanie nowych banknotów dwu-reńskowych wyczytać można w załączniku.

Rozpatrzenie się w nowych dwu-reńskowych banknotach otwarte jest dla każdego we wszystkich kassach tak w Wiédniu jak po prowincyach.

Co się tyczy wymiany starych banknotów dwu-reńskowych w obiegu będących stanowi się:

1) Stare banknoty dwu-reńskowe od dnia 1go Lipca do ostatniego Grudnia 1849 r. w drodze wymiany i wypłat we wszystkich kassach bankowych w Wiédniu, Pradze, Bernie, Lwowie, Linzu, Insbruku, Gracu i Tryjeście przyjmowane będą.

   Późniéj jeszcze ogłoszone zostanie, czyli i na których miejscach wymiana rzeczonych banknotów, prócz kass powyżéj wyszczególnionych w kassach publicznych odbywać się ma.

2) Od 1go Stycznia 1850 r. do ostatniego Marca 1850 r. przyjmowanie banknotów powyższéj kategoryi tylko jeszcze w kassach banku wiédeńskiego tak na drodze wymiany jak wypłat miejsce mieć będzie.

3) Po upłynieniu tego dziesięcio-miesięcznego terminu, tylko wprost do Dyrekcyi Banku można będzie udać się o wymianę zwyż wymienionych banknotów.

Z będących atoli starych w obiegu banknotów dwu-reńskowych aż do upłynienia terminu wymiany, nawet połówki i ćwiartki tak jak dotąd, będą przez kassy bankowe przy wypłacie i wymianie przyjmowane. — Nowo wydane banknoty dwu-reńskowe, będą jednak tylko w całkowitych notach przy wypłacie i wymianie w kassach bankowych, zaś pojedyńcze uszkodzone banknoty téj kategoryi, równie jak za wszystkie do wyższych kategoryi należące, będą za każdym razem z osobna stósowne wynagrodzenia udzielane.

Wiédeń d. 31 Maja 1849 r.

(podp.) Mayer Gravenegg, naczelnik banku.
Sina, zast. nacz. banku.
Schlöissnigg, dyrektor banku.

OPISANIE
nowych not dwu-reńskowych (bank-notów) uprzywilejowanego banku narodowego austryackiego.

Papier jest biały, cienki, a przecież szczególnéj bardzo trwałéj tekstury (miąszości), którą się istotnie od innych gatunków papieru odróżnia — każda nota zawiera w sobie wodne znaki a mianowicie: w środku przeźroczyste okrągławe pole z ciemną cyfrą 2 — z obu stron zbiegają się przeźroczyste znaki wodne w kształcie arabesków — poniżéj tego ornamentu znajduje się wyraz Gulden (złote reńskie) zajęty łukiem lapidarnych liter, które są przeźroczyste.

Farba druku jest czarna, u góry znajdują się z kilku owalnych i przez to linijnych stęplów złożony ornament kratkowany (guillosché), do którego obydwóch końców wszczepione są arabeski w kształcie tulipanów. — W środku tego ornamentu znajduje się na owalném bardzo ciemno kratkowaném polu cyfra arabska 2 biała z wydatném czarném cieniowaniem.

Po obu stronach tego ornamentu, a mianowicie przy jego zakończeniach znajduje się w dwóch małych okrągławych kratkowanych jasnych polach arabska cyfra 2 czarno wydrukowana.

W środku noty (Bank-Nota) znajduje się tekst, a mianowicie te wyrazy: *Zwei Gulden* (dwa zł. rens.) wielkiém angielskiém kaligraficznemi zakrętami obwiedzionem, łamaném pismem — pod niém małą łacińską antikwą te wyrazy: *Die privilegirte österreichische National-Bank bezahlt dem Uiberbringer* (uprzywilejowany bank narodowy austryacki wypłaci okazicielowi) w następnym dalszym wierszu bardzo ostrém francuskiém kancellaryjném pismem: *Gegen diese Anweisung* (za niniejszą assygnatą) nakoniec w trzecim wierszu znowu łacińską antykwą wyrazy: *Zwei Gulden Silbermünze nach dem Conventions-Fusse* (dwa reńskie w srebrnéj monecie podług stopy konwencyjnéj). Następnie idą w jednym wierszu wielkiém gotyckiém łamaném pismem wyrazy: *Für die privilligirte österreichische National-Bank* (za bank uprzywilejowany narodowy austryacki.)

Tekst kończy się po jednéj stronie datą: *Wien den 1ten Juli*, pod nią zaś stoi liczba *roku 1848.* małém angielskiém pismem, — a po drugiéj stronie podpisem *J. E. v. Weitenhüller, dyrektor kassy.*

Po obu stronach tekstu są popiersia umieszczone, a mianowicie po prawéj stronie jedno kobiece, którego głowa koroną murową (Mauer-Krone) ozdobiona — biust onéjże wieńcem laurowym otoczony jako godło Austryi, na przeciwnéj zaś lewéj stronie, popiersie Minerwy jako godło mądrości w połączeniu z popiersiem Herkulesa jako godłem siły.

Dolny stępel zawiera w środku herb cesarstwa w sposobie wyłącznym wyrytowany.

Po obu stronach herbu, znajdują się arabeski, które pod obuma popiersiami owalnie wybiegają — z których w jednym po prawéj dwadzieścia razy słowa: *Zwei Gulden* (dwa reńskie) bardzo drobną a przecież doskonale czytelną i zupełnie regularną antykwą łacińską znachodzą się — w tym gdy na drugim owalu po lewéj stronie wyrazy: *Auf die Verfälschung und Nachahmung der Noten der Bank sind dieselben Strafen verhängt, welche auf die Verfälschung und Nachahmung des vom Staate ausgegebenen Papiergeldes gesetzt sind. Die Behörden sind verpflichtet die diesfälligen Verbrecher aufzusuchen, anzuhalten, und zu bestrafen* (przeciwko sfałszowaniu i naśladowaniu not bankowych są te same kary wyznaczone, które przeciwko fałszowaniu i naśladowaniu pieniędzy papierowych przez cesarstwo postanowione są — obowiązkiem jest władz tego rodzaju zbrodniarzy śledzić, przytrzymać i karać).

Pomiędzy arabeskami, popiersiem i tekstem po prawéj stronie, daje się widzieć numer, a po lewéj litery, w podobnymże gatunku pisma zamieszczone.

Ner 8261.

RADA MIASTA KRAKOWA.
Wydział porządku i bezpieczeństwa publicznego.

Podaje do powszechnéj wiadomości, iż w moc rozporządzenia wysokiéj c. k. komisyi gubernialnéj z d. 22 kwietnia r. b. Ner 5967, efekta niewiadomych właścicieli w ciągu roku 1847 w depozycie byłéj Dyrekcyi policyi złożone, przez publiczną licytacyą w dniu 10 września r. b. odbyć się mającą, sprzedane zostaną, — Rada miasta przeto wzywa niniejszém mających prawo do ich własności, aby się z stósownemi dowodami po odbiór przed terminem licytacyi zgłosili. — Wykaz zaś rzeczonych efektów każdego dnia w godzinach kancelaryjnych w depozycie miejskim przejrzany być może.

Kraków dnia 2 maja 1849 r.

Vice-Prezes *J. Paprocki.*
Sekr. Dy. Bióra *Margasiński.*

(3)

[39] **OBWIESZCZENIE.**

PISARZ CESARSKO-KRÓLEWSKIEGO TRYBUNAŁU
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do publicznéj wiadomości, iż na żądanie Katarzyny Duklosy O. M. Krakowa, na

satysfakcyą summy złp. **6000**, procentów i kosztów, sprzedaną zostanie w drodze przymusowego wywłaszczenia realność w Krakowie na Wesołéj w Gminie VIIIéj M. Krakowa pod L. **206**, **207**, **208** położona, własnością Kamilli Bystrzanowskiéj panny doletniéj będąca, któréj granice są następujące: Graniczy na północ z publicznym gościńcem po prawéj stronie ku wsi Mogile prowadzącym; od wschodu z domem, gruntem i ogrodem Lewkowiczowéj wdowy pod L. **209**; od południa z ogrodem PP. Karmelitanek bosych i klasztorem murem obwiedzionym, zaś na téj saméj stronie z parkanem ogrodu otoczonym Gerlach i SSrów Romanowskiéj; nakoniec na zachód z domem, gruntem i ogrodem Franciszka-Xawerego Placera pod L. $204/_5$.

Zajęcie téj ruchomości uskutecznił Paweł Więckowski Komornik sądowy aktem z dnia **1** lutego **1848** r. Warunki zaś licytacyi jak niemniéj cena szacunkowa tejże realności wyrokami C. K. Trybunału z d. **21** czerwca **1848** r. i z dnia **5** czerwca **1849** r. zatwierdzone są następujące:

1) Cena szacunkowa Realności pod L. **306**, **20** i **208** w Gminie **VIII** miasta Krakowa na przedmieściu Wesoła sytuowanéj ustanawia się na pierwsze wywołanie w summie złp. **21,000** która to cena szacunkowa w braku licytantów na trzecim terminie do dwóch trzecich części tj. do summy złp. **14,000** zniżoną zostanie.

2) Chęć kupna mający złoży na vadium $^1/_{10}$ część szacunku w monecie srebrnéj kurant tj. kwotę złp. **2100** — od złożenia którego vadium jedynie popierająca sprzedaż jest wolna.

3) Nabywca zapłaci podatki zaległe jeżeliby się jakie okazały, stósownie do przepisów prawa; tudzież zapłaci wszelkie koszta popiérania licytacyi do rąk i za kwitem adwokata takową popiérającego, jakie wyrokiem zasądzone będą.

4) Wypłaty warunkiem **2**m i **3**m wyrażone, nabywca potrąci sobie z wylicytowanego szacunku, resztujący zaś szacunek wypłaci za asygnacyami sądowemi po prawomocności wyroku klasyfikacyjnego z procemtem $^5/_{100}$ rachując od daty nabycia.

5) Summy widerkaufowe i instytutowe gdyby się jakie okazały, pozostaną przy nieruchomości, równie z obowiązkiem opłacania przez nabywcę procentu $^5/_{100}$ a to bez względu na nieukończoną klassyfikacyą; tudzież płacić czynsz ziemny po złp. **190** rocznie sukcesorom Stefanii Radziwiłowéj.

6) Niedopełniający któregokolwiok warunku licytacyi, nabywca utraci vadium na korzyść dłużniczki i popiérającéj i innych jéj wierzycieli i nowa licytacya na koszt i stratę jego a nigdy na korzyść ogłoszoną będzie.

7) Gdyby kto po stanowczém przysądzeniu w ciągu tygodnia nabytéj realności o jednę osmą część więcéj nad wylicytowany szacunek zaofiarował, obowiązany jest złożyć takową wraz z vadium w Depozyt Sądowy i dopełnić przepisanych formalności.

8) Po dopełnieniu warunku **2** i **3** licytacyi, nabywca otrzyma dekret dziedzictwa i odtąd wszelkie dochody z nabytéj Realności do niego należeć będą — przy dotrzymaniu mieszkańców do kwartału — gdyby się ciż znajdowali.

Sprzedaż rzeczona odbywać się będzie na audyencyi C. K. Trybunału miasta Krakowa i Jego Okręgu w Krakowie przy ulicy Grodzkiéj, pod L. **106** posiedzenia swe odbywającego o godzinie **10** rano zaczynając za popieraniem Adwokata Adama Gołęberskiego.

Do licytacyi rzeczonéj wyznaczają się trzy termina:

1) na dzień **28** września
2) na dzień **30** października } **1849** r.
3) na dzień **30** listopada

Wzywają się zatém na takową licytacyą wszyscy chęć kupna mający, tudzież wierzyciele prawo rzeczowe mający, aby się na pierwszym terminie licytacyi zgłosili i prawa swe przy ustanowieniu adwokata pod prekluzyą złożyli.

Kraków d. **14** lipca **1849** r.

Librowski.

Nro **3046**. [11]

CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ.

Miasta Krakowa i jego okręgu.

W skutku wniesionéj prośby przez Wincentego Dymka i Maryanny z Dymków Antoniego Konika żony, o ogłoszenie spadku po Mikołaju Dymku ojcu z połowy domu Nr 87 z połową zagrody do tegoż należącéj i półćwierci gruntu Nr 117. Kadastru od Szymańskich nabytego z przymiarkiem roli całéj pańskiéj, tudzież półćwierci roli od Wątroby nabytéj i klinu przy domie Nr 35 z gruntu dworskiego wsi Krowodrza Okręgu miasta Krakowa położonéj, po wysłuchaniu wniosku Prokuratora na zasadzie art. 12 ust. hip. z r. 1844. wzywa wszystkich prawa do rzeczonego spadku mieć mogących, ażeby w terminie 3ch miesięcy do Trybunału z takowemi zgłosili się — po upływie bowiem tego terminu, spadek rzeczony proszącym przyznany zostanie — jak skoro dowody ogłoszenia i opłaty za takowe Trybunałowi przedłożą.

Kraków d. 26 czerwca 1849 r.

Sędzia prezydujący, J. CZERNICKI.

(3) Sekretarz, *P. Burzyński.*

Inseraty.

[38]

AUGUST CYFROWICZ

Fabrykant Fortepianów

Zawiadomia Szanowną Pnbliczność, iż pomieszkanie swoje przeniosłszy na ulicę Św. Anny pod L. 316 równie jak dawniéj podejmuje się reperacyi i strojenia jako też fabrykacyi fortepianów. (1)

---

[21]

Realność Ner 254 w Gminie IX pod Zamkiem sytuowana, składająca się z domu murowanego, dworku — domku mieszkalnego, ogrodu, jest z wolnéj ręki do sprzedania lub wydzierżawienia. Bliższa wiadomość przy ulicy Sławkowskiéj pod Nrem 446 na pierwszém piętrze. (2)

OBWIESZCZENIE. [41]

W dniach 20 i 21 lipca 1849 r. od godziny 9téj do 12téj rano w Krakowie przy ulicy Grodzkiéj w domu pod l. 233 sprzedanemi zostaną **Wina** po cenach **ostatecznie zniżonych:**

1.	Ofner czerwone beczka — garniec po . .	Złp. 5 gr. 15.
2.	Bisamberger beczka, austryackie białe — garniec po . . , ...	„ 5.
3.	Mailberger ausstich austryackie białe — garniec po	„ 6.
4.	Austryackie białe butelka po	„ 1.
5.	detto detto	„ 1. gr. 3.
6.	detto w butelkach szczawnickich	„ 2.
7.	Scharlachberger Austich butelka po . . .	„ 4.
8.	Rüdesheimer Hinterhaüser butelka po . .	„ 4.
9.	detto Bischofsberg butelka po . .	„ 4.
10.	Rüdesheimerberg butelka po	„ 4.
11.	Haut Sauternes francuskie białe butelka	„ 4. gr. 15.
12.	Celtinger Mosel butelka po	„ 3. „ 15.
13.	Pisporter Mosel pół butelki po	„ 1. „ 24.
14.	Johannisberger butelka po . , ...	„ 7.
15.	Chateau Lafitte francuskie czerwone butelka	„ 5.
16.	Marcobrunner butelka po	„ 7.
17.	Kosakenberger butelka po	„ 7.
18.	Rüdesheimer Bischofsberg. butelka po .	„ 7.
19.	Ruster Ausbruch butelka po	„ 2.
20.	detto detto pół butelki	„ 1.
21.	detto detto w szampańskich butelkach	„ 2. gr. 12.
22.	Piwo angielskie butelka po	„ 2. „ 15.

---

[40]

W KRAKOWIE jest do sprzedania lub wydzierżawienia z wolnéj ręki za bardzo umiarkowną cenę:

Browar Piwny

ze wszystkiemi naczyniami i inwentarzami w najlepszym stanie będącemi, tudzież z dwoma szynkami z prawem propinowania i ogrodem publicznym. Wiadomość powziąść można w rynku w handlu u W. Bredy. (1)

---

[27]

W Domu pod Nr. 188 Gminna VIII. na Podwalu przy Wesołéj, można dostać codzień zrana **Mleka** świeżo dojonego, po gr. 20 za garniec. (3)

---

[31] **ANKÜNDIGUNG.**

Um es dem geehrten Lese-Publikum der Ost-Detschen Post möglich zu machen, ausser der Quartal- und Semester-Zeit, in Abonnement treten zu können, eröffnen wir

mit 1ten August eine neue Pränumeration

Der Preis des Abonements beträgt:

in Wien	in den Provinzen
für 6 Monate . . fl. 6.	für 6 Mte (mit tägli. Postvers.) fl. 7 30 x.c.m.
„ 3 dto . . „ 3.	„ 3 dto „ „ „ „ „ 3 45 „

Pränumerationsbeträge beliebe man in unfrankirten Briefen an die Expedition der Ost-Deutschen Post zu adressiren mit der Aufschrift „Pränumerationsbetrag für die Ost-Deutsche Post.

Das Exped.-Bureau der Ost-Deuts. Post
Wien (Stadt), *Vollzeile* № *774*,
(2) vis-a-vis der Briefpost.

---

[30] **Sprzedaż pszenicy**

z wyspy Śtéj HELENY w kraju naszym produkowanéj.

Podczas mojéj powtórnéj bytności w Wiedniu, miałem sposobność oglądać urodzaj pszenicy z wyspy Ś. Heleny, i w tém zachwyceniu umyśliłem uczynić próbę, czyby ten gatunek zboża w kraju naszym z równą korzyścią zasianym być niemógł. — W tym celu kupiłem $7^1/_2$ garnca ziarna tego z puszczy Neustadtskiéj, przekładając pszenicę z jałowego gruntu nad ową z okolicy Döbling (która téż przez nadzwyczajny nacisk już rozchwyconą była) do zasiewu tutejszo-krajowego. — Te $7^1/_2$ garncy zasiane w drugiéj połowie Października rzędami na 1000 sążniach kwadrat. koniczyska raz oranego, wydały 8 korcy 16 garncy pszenicy, azatém $35^4/_{15}$ ziarn po odtrąceniu zasiewu. — W roku 1848 powtórzyłem tę próbę w pierwszéj połowie Października na polu, jakie powszechnie pod tutejszo-krajowe pszenice używamy, tj. na koniczysku co w piąty rok po pognójce przypada przez zwykłe rozsianie, z tą atoli różnicą, że owemi 8 korcami 16 garncami zasiałem $16^3/_5$ morgów pola, na którém zwykle 24 korcy 24 garnce pszenicy oziméj wysiewane bywały. — O bujnym wzroście i krzewieniu można się przekonać w Zafinowie, jak to już wielu gospodarzy a nawet i członków Lwowskiego rolniczego towarzystwa uczyniło. — Z owego w rędzinach nadzwyczajny wypadek przynoszącego gatunku zboża spodziewam się po odtrąceniu własnéj potrzeby mieć 200 korcy do pozbycia w cenie po 6 fl. k. m. za 8 garncy. — Memu urzędowi ekonomicznemu dałem zlecenie, ażeby zgłaszających się podług nadchodzących obstalunków zanotował i obstalunki stósownie do tego protokółu załatwiał. — Frankowane listy obstalunkowe zechcą pretendenci pod adresą: — Do urzędu ekonomicznego połączonych dóbr Grybow i Wojnarowa, — w Wojnarowéj cyrkule Sandeckim — nadesłać. — Ponieważ znaczna część przyszłego zboża w najbliższe okolice już zamówioną jest, byłoby rzeczą z wszech miar dogodną, ażeby zgłaszania się obstalunkowe w jak najkrótszym czasie na miejsce przeznaczone przesłane być mogły. — Najdaléj do 1go Września będzie protokół obstalunków zamknięty, w którym to czasie nieomieszka urząd ekonomiczny zawiadomić panów pretendentów tak co do odebrać się mających obstalunków, jakoteż i zapłacenia należytości za tenże.

Przesyłkę na rachunek panów obstalujących przyjmuje dom handlowy pana *Joahima Kosterkiewicza* w Sączu.

Grybów dnia 8go Lipca 1849. r.

Ferdynand **Hosz**,
Czynny czł. tow. rolniczego, — i
(2) 1szy przyw. austr. kassy oszczęd. hon. kurator.

---

[26]

Sprzedaż Roślin i kwiatów

z wolnéj ręki

Począwszy od dnia 20go Lipca r. b. codziennie po południu od godziny 4téj do 7éj z oranżeryi W. Bystrzonowskiéj na Wesołéj Nr. 206-7-8. (2)

Kurs papierów publicznych i pieniędzy.

Kurs krakowski z dnia 19 Lipca. Pruski kurant 7. — Imperyały ros. 35. 5. — Ruble srebrne nowe 101. — — Dukaty 20. złp. 10. — Listy zastawne Król. Polsk. $97^1/_2$.

Kurs wiédeński z dnia 17 Lipca. Metaliki 5% $92^3/_4$. — Metaliki 4% 74. — Metaliki $2^1/_2$% $48^1/_2$. — Akcye Banku wiédeńsk. 1035. — Akcye Kolei żelaznéj 110. — Dukaty austryackie 27%. — Srebro $16^1/_2$. — Imperyały ros. 9, 44.

Kurs wrocławski z dnia 17 Lipca. Polskie papiery $94^3/_4$. — Listy zastawne Król. Pol. 92. — Akcye kolei żelaznéj Krak. górno-szląskiéj 60.

W DRUKARNI CZASU.